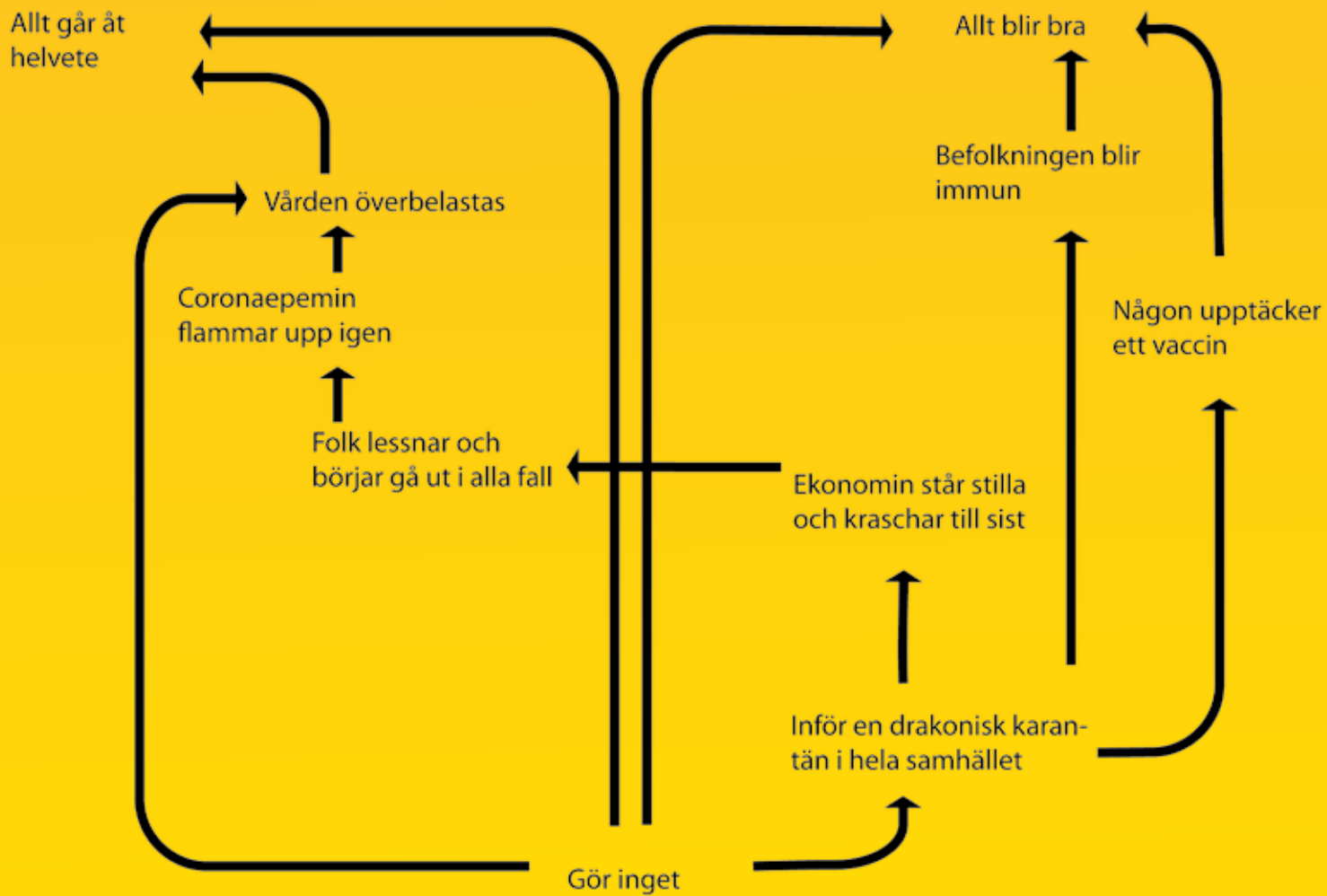

Rödda Rösterna

Debattforum för Vänsterpartiets Stockholmsföreningar maj 2020, nr 63

Ill: Klas Sandberg

Röda Röster nr 63

Röda Röster är en periodisk debattskrift som ges ut av Vänsterpartiet i Stockholm stad. Den publiceras enbart digitalt och distribueras via e - post. Signerade artiklar om såväl lokala som nationella och internationella frågor publiceras. Artikelförfattarna ansvarar helt för innehållet i texterna. Redaktionen ansvarar för att de texter som publiceras följer Vänsterpartiets grundläggande värderingar och hålls i en saklig och kamratlig ton.

Röda Röster distribueras via e-post den sista arbetsdagen varje månad. Kontakta distrikts-expeditionen storstockholm@vansterpartiet.se om du inte får tidningen. Här kan du hitta tidigare utgivna nummer av Röda Röster: <http://storstockholm.vansterpartiet.se/roda-roster/>

Redaktionen består av Erik Andersson, Ellinor Hultman, Maria Ljuslin, Johan Norlin, Klas Sandberg, Monica Santa Cruz och Gergios Tsiroyannis.

Röda Rösters logotyp är skapad av Sydney Ankers.

Skicka din debatttext till redaktionen på roda.roster@vansterpartiet.se (max 3000 tecken inklusive blanksteg). Redaktionen tar gärna emot utkast att utveckla tillsammans med skribenten.

Nästa nummer utkommer 18 juni. Deadline är 10 juni.

Redaktionen vill uppmana fler kvinnor att delta i debatten. I nr 63 är 3 av 5 texter skrivna av kvinnor.

Innehåll	
Röda Röster nr 63.....	2
Låt tusen röster höras.....	3
Vågra dagtinga med ditt samvete	4
Erik Andersson	
Replik på "Corona, a-kassan och ekonomiskt bistånd" RR nr 62.	5
Alexandra Mattsson	
Förklädesfabriken - klart du ska bli volontär	6
Marre Mayr, V Farsta	
Ny ordförande för Vänsterpartiet Enskede	8
Intervjuad av Monica de Santa Cruz, RR red	
Bostadsbrist och ödehus	9
Bengt Sundell	
Borgerlig logik	10
Klas Sandberg RR red	
Kalendarium.....	12

Ill: Klas Sandberg

Låt tusen röster höras

Det är inte nödvändigt att alla i ett parti tycker precis likadant. Tvärtom! Ur olika ståndpunkter och perspektiv kan de allra mest spännande förslagen och politiken komma fram. Däremot behöver ett parti en levande debatt där de olika rösterna kan mötas och utvecklas tillsammans. En slags demokratisk infrastruktur som är helt livsnödvändig för att ett parti ska kunna utnyttja all den kraft som medlemmarnas olika bakgrunder och kunskaper innebär. Samtidigt som alla inte måste tycka lika behöver alla medlemmar ändå få möjlighet att läsa samma texter och ta del i samma diskussion.

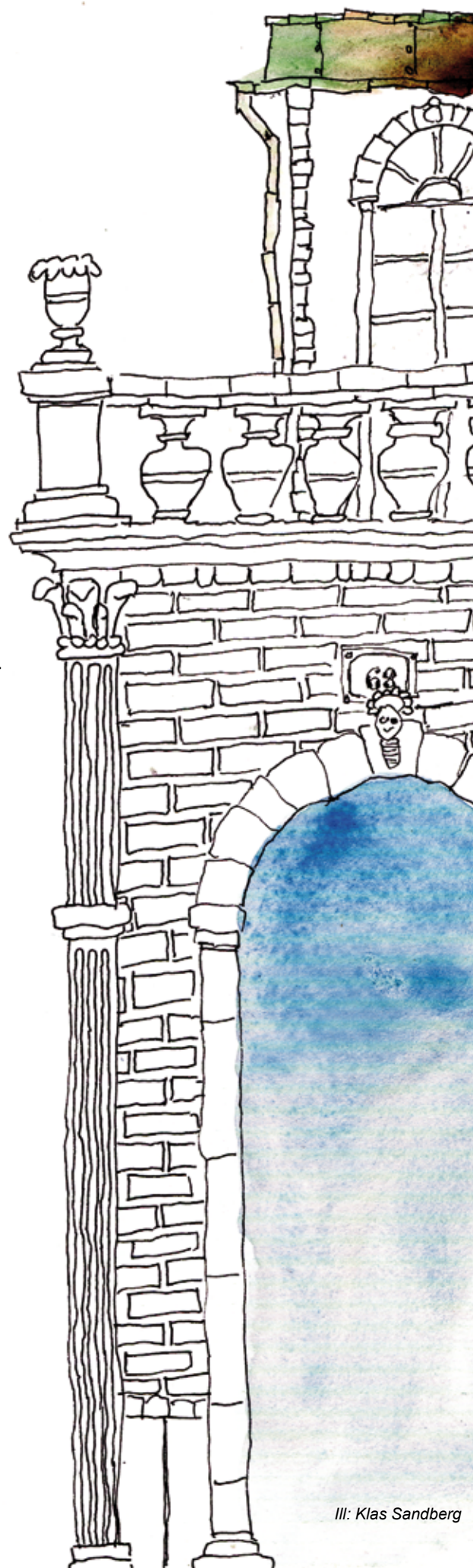
Hur ett parti ska åstadkomma denna interdemokratiska struktur finns det många svar på. Röda Röster är ett sätt. Att alla medlemmar i olika partiföreningar i Stockholms stad har ett forum att få diskutera frågor som är angelägna för oss är helt nödvändigt för att hålla ihop som parti.

Det kan handla om vår politik i Stads-huset och hur vi som medlemmar kan påverka våra politiker, eller andra frågor som rör Stockholms stad där vi behöver föra diskussion mellan partiföreningarna. Det kan också handla om frågor som kan röra hela vårt länsdistrikt eller fackliga,

feministiska, nationella och internationella frågor som en enskild medlem eller grupp av medlemmar anser borde lyftas och diskuteras. Kanske ur ett nytt perspektiv. Det ska även finnas plats för kritik mot partiets företrädare eller politiska linjer som partiet har drivit när behov för det uppstår.

Huvuddragen i vår politik beslutas på kongressen och i distriktens årskonferenser. Partilinjen ligger fast och som företrädare för Vänsterpartiet är det vänsterpolitik som gäller. Mellan kongresserna har våra företrädare friheten att förhandla och fatta de beslut som de anser är de bästa. Den ordningen måste finnas och respekteras i ett parti. Men för att förankra den förda politiken hos medlemmarna är den fria debatten viktig. Därför är ambitionen att våra politiker i Stockholm samt styrelseledamöter i distriktet och föreningarna ska ta tillvara på Röda Röster som ett viktigt interdemokratiskt forum och vara beredda på att svara på frågor och synpunkter från medlemmarna.

Men allra viktigast är att alla tusentals vanliga medlemmar känner kraften av att mötas i diskussionen och utveckla Stockholmsvänstern tillsammans.

Ill: Klas Sandberg

Vägra dagtinga med ditt samvete

Detta behöver sägas: lagar som reglerar offentligt finansierad verksamhet bryts på löpande band i det här landet om det står i motsättning till budgetramar eller vinstintressen. Det skaver ständigt mellan lagarnas högtflygande principer och den krassa vardagen.

När virusutbrottet slog till ställdes saker på sin spets på ett oerhört dramatiskt sätt, och skamliga problem som vi årligt talat har känt till i årtionden sattes i blyxtbelysning. För att rädda de äldre hade vi behövt överge en hel politisk ordning som rätt i årtionden inom loppet av några dagar.

Visst är det ytterst Socialstyrelsens uppgift att se till att de lagar och regler som gäller för vården och omsorgen efterlevs, men dels har vi alltmer normaliserat motsättningen mellan vad som gäller ”på pappret” respektive i verkligheten. Och dels hade det setts som ett oacceptabelt politiskt debattinlägg om Socialstyrelsen hade gått ut och sagt t.ex att vi måste kraftigt minska visstidsanställningarna eller att hemtjänstens resurser måste kraftigt utökas för att varje brukare ska träffa så få nya människor som möjligt och för att ge rimliga förutsättningar att följa basala hygienrutiner.

Utöver det tycks det ha funnits andra saker som man hade kunnat göra, som att från början ha prioriterat testning i äldreomsorgen och, kopplat till det, ställt om till kohortvård och Coronateam så snabbt som möjligt.

Många fler politiker, tjänstemän och chefer hade behövt ”vägra dagtinga med sitt samvete”. Många anställda försökte larma, men de har ju inte alls den makten till vardags,

såvida man inte på allvar går samman och t.ex går ut i strejk. Men givet situationen var ju det otänkbart.

Det finns positiva sidor med den svenska byråkratin. Betoning av professionalism. Säkert i många fall också, trots utbredda uppfattningar om motsatsen, också en större effektivitet än i många länder. Även en tekniskt avancerad byråkrati med en massa möjligheter till digital kontakt, även om det ju som vi alla vet kommer med nackdelen att byråkratin tidvis är rätt omöjlig att få tag på annat än via appar.

Men dels har vi åtstramningspolitiken som ligger som en blöt filt över all offentligt finansierad verksamhet. Och dels har vi det fenomen som nog i och för sig återfinns i i princip alla hierarkiska strukturer - en stelbenthet när det gäller vad som är vems ansvar vilket kan leda till handlingsförlamning (se FHM, regeringens och SKR:s samverkan kring testningen) och dels en följarmentalitet där ingen vill skapa dålig stämning genom att prata om verkligheten som den verkligen ser ut.

Några inspektörer på Arbetsmiljöverket försökte att inte dagtinga med sitt samvete genom att rekommendera både visir och munskydd i äldreomsorgen, och vad blev tacken för det? En myndighetsgemensam sammansvärjning med de offentliga arbetsgivarna som lämnade de anställda och de äldre skyddslösa. Det finns de som i den här situationen inte bara ”bara följt order”, utan som aktivt medverkat till döden i äldreomsorgen. De borde skämmas.

Erik Andersson, V Vantör

Det finns positiva sidor med den svenska byråkratin. Betoning av professionalism. Säkert i många fall också en större effektivitet än i många länder

Replik på "Corona, a-kassan och ekonomiskt bistånd" RR nr 62.

Jag instämmer i Jangenäs oro över utvecklingen av det ekonomiska biståndet och hur systemet som ska vara samhällets yttersta skyddsnet har urholkats över tid. Det är alltmer kontroller och nivån blir allt lägre. Därför driver Vänsterpartiet sedan länge frågan om höjd nivå för ekonomiskt bistånd och har ett kapitel kring fattigdom och ekonomiskt bistånd i partiets nya socialpolitiska program som man kan läsa mer om här: <https://www.vansterpartiet.se/resursbank/socialpolitiskt-program/>.

Lokalt i Stockholm har vi arbetat för att förbättra systemet med ekonomiskt bistånd inte minst under förra mandatperioden i majoritet. Vi var då med och tog fram nya riktlinjer för ekonomiskt bistånd och tex förhandlade in rätten till SL-kort för alla (inte bara för arbetssökande), rätt till sommarlovsnorm (dvs förhöjt ekonomiskt bistånd under sommaren) för barnfamiljer och fick in skrivningar kring att barnfamiljer inte ska placeras i kortvariga boendeformer såsom vandrarhem. Vi fick också igenom att man ska kunna studera på Komvux med försörjningsstöd. Vi fick också till skrivningar kring att man har rätt till "semester" även om man har ekonomiskt bistånd dvs att kunna vara ledig några veckor med sina barn under sommaren utan krav på arbetssökande dagligen samt rätten till ekonomiskt bistånd för papperslösa barn. Vi har i opposition varje år med förslag i vår budget kring att ta bort handläggare som arbetar med att leta fuskare/ökad kontroll för att istället lägga pengarna på kompensatoriska åtgärder för

barn och ökat administrativt stöd för de som söker och arbetar inom området- det forskningen visar är trots allt att fler under än överutnyttjar systemet.

Jag har som vice ordförande i socialnämnden både läst EQUAL:s rapport och träffat dem på deras mötesplats för att diskutera ekonomiskt bistånd och generellt kring hur deras målgrupp upplever att socialtjänsten fungerar i Stockholm, ett mycket givande möte. Tillsammans har vi också skrivit artiklar på temat hemlöshet. Nu under pandemin har jag framhållit behovet av generösare bedömningar av ekonomiskt bistånd genom förlängt rådrum- dvs att man inte ska tvingas sälja företag, bostad osv bara för att få pengar till mat. Jag har också framhållit att samma krav på arbetssökeri och deltagande i olika arbetsmarknadsinsatser inte kan ställas under pandemin då de flesta som kan ska arbeta hemifrån så även de personer som annars måste gå till jobbtorgen bland annat.

Slutligen så fortsätter vi arbetet med den här frågan inte minst när vi ser att antalet personer som behöver ekonomiskt bistånd redan nu ökar.

.....och vill man veta mer om vårt arbete i socialnämnden nås jag på alexandra.mattsson@stockholm.se

Alexandra Mattsson Vice ordförande socialnämnden Stockholm stad

Förklädesfabriken - klart du ska bli volontär

Bild: Marre Mayr

(fast egentligen borde staten styra upp det här)

Corona lamslog på kort tid hela samhället. Helt plötsligt skulle man helst stanna hemma och träffa så få personer så möjligt.

Alla möten fick ställas in.

Efter en kort tid av ”vad händer nu chock” så började både arbete och möten övergå till digital form. Alla kan dock såklart inte jobba hemma.

Sverige pratade också om att skydda utsatta grupper – grupper i samhället som skulle riskera bli svårt sjuka om de fick viruset i kroppen.

Något som totalt misslyckats var att ha lager av skyddsutrustning (här kollar man avundsjukt mot Finland som fortsatt ha rediga beredskapslager).

Här fanns ingen täckning mer än för några dagar framåt. Knappt det.

Då startade ett beundransvärt gräsrotsinitiativ här i Farsta: Förklädesfabriken.

Arbetslösa, föräldralediga, kulturarbetare med inställda uppdrag – listan kan göras lång, tog saken i egna händer och började producera skyddsförkläden. Mallen för skyddsförkläden hade en läkare gjort, någon annan kom på logistiken, en tredje i vilken temperatur viruset dör, och ägaren för danslokaler i Telestaden här i Farsta upplät dessa till detta

produktiva gäng.

Arbetet skedde helt ideellt, volontärer hittade till platsen via Facebook och även material och leverans ordnades av goda krafter. Försörjningen till detta har gjordes via donationer via swish.

Vänsterpartiet Farsta tog tidigt beslut om att skänka 10 000 kronor till denna verksamhet, som man tidigt såg resultatet av. Bilder delades på sociala medier från olika omsorgsboenden och vårdcentraler när de fått leverans. Efterfrågan tog aldrig slut.

Men även en volontär måste kunna betala hyran, lokaler är inte säkert man kan låna hur länge som helst, vissa får andra jobb och några kanske helt enkelt måste göra annat.

Onsdag den 3 juni stänger således produktionen ner här i Farsta. Men den fortsätter på Bagarmossens Folkets Hus och Orienteatern inne på Södermalm. Behovet är fortfarande stort.

Och det är en dubbelhet. För egentligen är det absurt att volontärer måste täcka upp något så grundläggande som skyddsförkläden till hemtjänsten. Det är magstarkt att samtidigt som styret i Regionen slår sig för bröstet med att det finns skyddsutrustning så får Förklädesfabrikerna dagligen samtal från verksamheter med stora behov och brister.

Det är rent ut sagt märkligt att detta ska betalas av swish-donationer när vi borde haft beredskapslager.

Med alla korttidspermitteringar staten betalat för – kunde inte de förtagen och personalen ställt om sin produktion och sett till att vårdpersonal fått den skyddsutrustning de ska ha. Eller kunde inte relevant statlig/regional/kommunal instans gått in och erbjudit sig att betala lön och materialkostnader då skyddsförkläden täcker upp för de hål som dessa instanser faktiskt skulle varit ansvarig för att täppa.

Med det sagt – att vara volontär på Förklädesfabriken är otroligt givande. Vi är många v-medlemmar i Farsta som hjälpt till på plats med att packa och svetsa förkläden (alla kan lära sig). Det har känts meningsfullt mitt i allt det oklara som den här coronakrisen medfört.

Har du inte varit volontär så bli det – du hittar mer på Facebook i Volontärgrupp Förklädesfabriken samt <https://bit.ly/ff-boka>

Marre Mayr, V Farsta

III: Klas Sandberg

Vänsterpartiet Enskede

Intervju med Klas Sandberg, ordförande

Berätta lite om dig själv. Vad har du för bakgrund och hur blev du politiskt aktiv? Hur ser du din roll som ordföranden i V-Enskede?

Jag har arbetat som modellritare, webbredaktör och annat. I botten finns examen i media och kommunikation vid Uppsala.

Enskede är ett inte helt enkelt område. Det är stort. Det är utspritt. Det saknar något självklart centrum där man kan ställa sig med banderoll, bokbord och flygblad, och där ALLA passerar. Det finns flera mindre centrum som ligger långt isär. Det finns inget Folkets Hus. Stora delar av Enskede består av villaområden där ivern över Vänsterpartiets budskap är sval.

Det kan ibland bli nästan komiskt tydligt när vi delar ut flygblad vid en viss tunnelbanestation. På den västra sidan ligger hyreshus. På den östra villaområden. Bland de som kommer från den östra sidan kan man räkna de som vill ha flygblad på ena handens fingrar. Bland de som kommer från hyreshusområdet är det strykande åtgång på flygbladen. En och annan stannar till. Ler och morsar eller snackar om att han/hon redan är medlem.

Att säga att område kan vara svårarbetat är INTE detsamma som att kasta yxan i sjön. Det handlar bara om att erkänna att det finns problem att hålla i minnet när man griper sig verket an.

Vilka frågor är viktiga att driva lokalt?

I vårt område kan det ofta vara viktigt att tala om att Vänsterpartiet

överhuvud taget finns och är verksamt. Man måste hålla i minnet att det vi gör i utskott, nämnder och fullmäktige ofta inte syns utåt. Kanske också att påverka den så kallade tidsandan. Kan man locka en och annan att prova ett vänsterperspektiv är rätt mycket vunnet.

Hur påverkar Corona-krisen partiföreningens arbete? Har ni ställt om nu? Hur i så fall?

Vi i föreningens styrelse har inte kunnat träffas den här våren. Två av oss i styrelsen har legat däckade i Corona. Två eller tre andra tillhör riskgrupper.

Nej, vi har inte kunnat riskera att mötas. Istället har vi hållit sammanträden via gruppsamtal i telefon.

Det är en svår tid nu eftersom vi inte kan hålla fysiska möten, hur håller ni lågan brinnande?

Vi måste försöka tänka nytt. Det gick inte att göra som föregångarna gjorde.

Det finns två mål just nu. Dels arbetar vi mer via nätet, genom att lägga ut material på vår hemsida och Facebooksida, bara som ett sätt att påminna om att vi fortfarande finns. För det andra: Vi kommer att hålla ett större möte till hösten om sjukvård i Corona-krisen. Förhoppningen är att det hjälper till att kickstarta verksamheten för Enskede-vänstern.

Om vi fortfarande inte kan träffas får vi förvandla mötet till en video-konferens.

Hur jobbar ni med att aktivera nya medlemmar?

De nya medlemmarnas intresse bru-

kar variera. Det brukar de flesta styrelseledamöter och ordförande kunna berätta om. Under valår eller när Jimmie Åkessons parti rycker fram växer antalet deltagare i våra partimöten. Mellan de vågtopparna kan intresset sjunka.

Just nu försöker vi få veta VILKA som är nya i vår partiförening för att kunna ringa runt och hälsa dem välkomna.

Berätta lite om ert utåtriktade arbete bland de boende i stadsdelen. I vilka kampanjer är era medlemmar mest involverade?

Tidigare ordnade vi seminarier dit vi bjud in både vänsterpartister och oberoende debattörer. Jag hoppas kunna börja med det igen. Vi brukar satsa på att gå ut med information om mötena på internet och via annonser i lokalpressen och på Facebook. Vi affischerar och delar ut flygblad så mycket vi orkar. Så mycket som möjligt är text och grafik identiskt i alla medier.

Det är dyrt men genom att "sända genom flera kanaler" samtidigt åstadkommer vi flera saker. Vi lockar åhörare. De som inte kommer påminns om att det finns ett Vänsterparti i Enskede, även trots att området, som sagt, kan vara svårt att bearbeta. Det brukar också ha en märkbar effekt på moralen i vår egen förening.

Jag tycker själv det är mycket bra om också andra än vänsterpartister kommer. Det betyder att vi når ut utanför kretsen av redan övertygade.

Intervjuad av Monica de Santa Cruz, RR redaktion

Bostadsbrist och ödehus

2017 kom Parlamentariska landsbygdskommitténs slutbetänkande –

En sammanhållen politik för arbete, hållbar tillväxt och välfärd-SOU 2017:1.

I landsbygdskommitténs slutbetänkande står lite om bostäder, om strandnära bebyggelse men ingenting om tomma och obebodda hus sk. ödehus. Statistiska Centralbyrån (SCB) har registrerat 575 384 obebodda småhus, och kallat dem för fritidshus. Enligt SCB finns det inga tomma eller obebodda hus. Härmed informeras SCB om att det finns sk. ödehus. I Norge har man boplikt och brukningsplikt. I Danmark har man brukningsplikt under 180 dagar om året. I Tyskland, Belgien, Frankrike och Spanien har man en årlig kommunal avgift. I Spanien har man en avgift på mellan 500 och 1 600 euro. I Belgien betalar man 1 500 euro första året, 2 250 euro andra året och 3000 euro under tredje året. I Sverige har Skellefteå kommun funnit ca 2 500 tomma hus. Att beskatta tomma hus sk. ödehus är ett sätt att bekämpa avfolkningen, det finns säkert många barnfamiljer som skulle vilja flytta till landsbygden men att det inte finns bostäder att flytta till.

Vår representant i landsbygdskommittén Håkan Svenneling skriver i ett särskilt yttrande om ”stora och växande skillnader, att vi måste ha likvärdiga grundläggande förutsättningar, en utvecklad

samverkan, ett större regionalt inflytande. Därför behövs också en politik som inte utgår ifrån en urban norm. Och att staten har ett stort ansvar för utvecklingen på Sveriges landsbygder”. Var tar de hundratusentals tomma husen vägen, i slutbetänkandet är det inget problem. Landsbygdsforskaren Tobias De Pessemier skriver i sitt remissvar till landsbygdskommittén bland annat ”inte ett ord om ”ödehus” eller problematiken med hus som bara används ett fåtal veckor, som pensionssparande eller som borgen. Kuriöst nog är det svårt att hitta hus för familjer som vill flytta in”. Svt Nyheter, Västernorrland skriver ”Tomma hus och samtidigt bostadsbrist – en situation som gäller för stora delar av vår landsbygd”. Pessemier skriver ”Dessa tomma hus kommer dock inte ut på marknaden, vilket bidrar till avfolkning. Detta trots att hus, ladugårdar står tomma och åkrar och ängar växer igen.... SCB har inget uppdrag att redovisa statistik över obebodda hus och det går inte att få fram dessa ur de register de har tillgång till – vem kan lösa detta ?” I Norge, Danmark, Belgien, Tyskland, Frankrike och Spanien finns särskilda beskattningar av tomma hus för att bli av med bostadsbristen och att bekämpa avfolkningen.

Sedan 2014 har Pessemier skrivit om detta i olika tidningar, och i sitt remissvar 2017 frågar han sig ”Det är förvånande att inget politiskt parti talar om förekomsten

av tomma och obebodda hus på den svenska landsbygden.” Ja hur kan det komma sig att det inte finns något intresse bland partierna att ta upp och driva denna fråga ? 2017 fanns det 6 400 tomma hyresrätter på landsbygden. Enligt hyresgästföreningen har 35 000 i de allmännyttiga bostadsföretagen rivits sedan mitten av 90 – talet. Vänsterpartiets riksdagsgrupp borde:

- Ta upp de tomma husen – ”spökhusen” som finns i Sverige i riksdagen, med övriga partier. Ryms inte de hundratusentals tomma husen i vår landsbygds politik ”för det svikna Sverige”?
- Uppmana våra partirepresentanter i kommunernas fullmäktige grupper att kartlägga hur många tomma bostäder det finns i respektive kommun.
- Se över möjligheten med en särskild beskattning av tomma hus, för att bland annat möta bostadsbristen. Lär av våra grannländer.

Den 27 oktober 2017 skrev vår representant i den parlamentariska landsbygdspolitiska kommittén på vänsterpartiets debattsida www.vansterpartiet.se/debatt att ”Vänsterpartiet har landsbygds politik för det svikna Sverige”. Men medge att det är lite förvånande att inte vårt parti talar om problematiken med tomma och obebodda hus på den svenska landsbygden. Ska inte vår politik också omfatta detta problem ? Eller är det inget problem ?

Bengt Sundell V Liljeholmen - Hägersten

Ill: Klas Sandberg

Borgerlig logik

Stockholms
stad

Gammal, kasserad logga

Ny logga, Samma märke, minus minst 4 miljoner

En gång i tiden var det rätt enkelt och rättfram att ta fram en ny logotype för ett företag eller en myndighet.

Ledningen skaffade tips om det fanns någon formgivare som var ovanligt duktig. Denne kallades in till ett par möten med företagets eller myndighetens chef om vad som behövdes.

Enkelt. Raka beslutsvägar.

Det var en annan tid.

Det var på 1950- och 60-talen som grafiska program introducerades på allvar. Märken och logotyper standardiserades. Tillsammans

med det kunde det komma en regelbok om hur man fick använda det, typografi, typsnitt, etc.

Tanken är att den grafiska profilen skall vara identisk på allt material som olika delar av organisationen lämnar ifrån sig. Bo Berndal, en av Sveriges främsta grafiker och en av de som anlitas när stora myndigheter och företag skall ändra sina grafiska profiler, vet en del hur det gick till. Det är inte ovanligt att en nyutträd VD med storhetsvansinne kräver att få göra om logotypen vid sitt tillträde.

Ibland kunde Berndal avråda.

"If it ain't broke, don't fix it"

Fungerar den gamla grafiska profilen så låt den vara. Att byta blir nästan alltid dyrare än man först tänkt sig. Därefter tar det ofta ett tag innan allmänheten lärt sig känna igen den nya profilen. Vill det sig illa har det då kommit en ny chef med stohetsvansinne... och alltsammans börjar om från början.

Man brukar till vardags tala om logotyper eller logga. Fackmän gör skillnad mellan logotype och märke. Logotype är organisationens namn, skrivet i en speciell stil eller typsntitt. Stockholms stads grafiska profil består av

två delar. Den ena delen är ett märke, en stiliserad bild av S:t Erik, den andra är en logotype med texten "Stockholms stad". År 2013 beslutar den moderataledda kommunfullmäktige att det skall göras om.

Som sagt: tidigare skulle man börjat med att anlita en duktig formgivare. Icke nu. Istället anlitar Stockholms stad TVÅ PR-byråer. De är Prime PR, (framförallt berömt för Primegateaffären) och Essen International. (I det första fallet underlättas kanske valet av att en före detta Prime-anställd blivit "chefsstrateg" för moderaterna i Stockholms län.)

Märket med S:t Erik FÅR ingen ändra. Det är skyddat av Vapenskyddslagen. Återstår logotypen. DEN går att göra om.

Prime och Essen anlitar nu ett TREDJE företag, Creuna. Det skulle enligt egen uppgift "säkerställa den grafiska profilen utifrån det digitala perspektivet", vad det nu kan innebära.

Därefter börjar Prime, Essen International och Creuna grunna över var de kan hitta en ny logotype. De anlitar *ett fjärde* företag i Schweiz. Swiss Typeface, där det till sist överlämnas till formgivaren Emmanuel Rey. Rey ritlar en ny logotype och skapar ett nytt typsnitt, Stockholm Type.

Kostnaden för Prime PR:s, Essen International:s, Creunas och Swiss Typeface:s insatser uppgick till fyra miljoner.

Notera gärna: av dessa gick enligt SVT cirka 375 000 till formgivningsarbetet. Resten lägger Prime PR, Essen International och Creuna rabarber på för att ha förmedlat beställningen.

I Stockholm hördes rop om att pengarna kunde ha gjort bättre nytta på förskolor, sjukhus, gymnasier och annat. Notera: detta var innan man börjat det dyra arbetet att byta gamla visitkort, brevpapper, kuvert, affischer, tryck på tjänstebilar och skyltar, etc. etc.

Som sagt: en gång i tiden föredrog man att göra det enkelt

Klas Sandberg, V Enskede

Digitalt: Järvaveckan Galdem a talk med Jonas Sjöstedt och Nooshi

Dadgostar Husby-podden Galdem a talk gästas av Jonas Sjöstedt och Nooshi Dadgosta. Det kommer snackas om frågor som rör området, Vänsterpartiets politik och hur man bäst lyckas med att skapa en lyckad podd från start!

DATUM: 11 juni, kl. 11.00

Livesänt samtal: Hur mår Järva?

Aida Amoli modererar ett samtal om vården i Järva. Hur kunde stadsdelen bli den med högst spridning av Covid-19? Varför är det fortfarande överfulla bussar på linje 179, hur har äldreomsorgen och bristen på vårdcentraler påverkat? Hur påverkar generationsboenden, trångboddhet och att inte kunna arbeta hemifrån situationen? Deltagare i samtalet kommer bl.a att vara Clara Lindblom, oppositionsborgarråd Vänsterpartiet Stockholms stad Jonas Lindberg, Hälso- och sjukvårdsnämnden Vänsterpartiet Region Stockholm. Fler gäster tillkommer.

DATUM: 12 juni, kl. 11.00

Vänsterkör på gång!

Vi har ett gäng medlemmar som vill försöka dra igång en Vänsterkör för Storstockholm till hösten med en första samling söndagen den 23 augusti, på Café Marx, Kungsgatan 84. Vi återkommer om klockslag. Vill du vara med? anmäl intresse till storstockholm@vansterpartiet.se senast den 12 juni.